

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2017 m. sausio 24 d. *Budai Központi Kerületi Bíróság* (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *GT/HS*

(Byla C-38/17)

(2017/C 178/02)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Budai Központi Kerületi Bíróság***Šalys pagrindinėje byloje**Ieškovė: *GT*Atsakovas: *HS***Prejudiciniai klausimai**

Ar, atsižvelgiant į Europos Sąjungai suteiktą kompetenciją siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugą,

pagrindinius Sąjungos teisės principus, kaip antai lygybės prieš įstatymą, veiksmingos teisinės gynybės ir teisingo bylos nagrinėjimo principus, taip pat

įvairias Direktyvos 93/13/EB⁽¹⁾ konstatuojamąsias dalis („<...> kadangi dviejose Bendrijos programose dėl vartotojo apsaugos ir informavimo politikos pabrėžiama, jog svarbu apsaugoti vartotojus sutarties nesąžiningų sąlygų atvejais; kadangi ši apsauga privalo būti numatyta įstatymuose ir kituose teisės aktuose, kurie yra suderinti Bendrijos lygmenyje arba priimti tiesiogiai tame lygmenyje; kadangi pagal principą, išdėstytą tekste su antrašte „Vartotojų ekonominių interesų apsauga“, kaip nurodyta tose programose: „asmenys, įsigyjantys prekes ir paslaugas, turi būti apsaugoti nuo pardavėjo ar tiekėjo piktnaudžiavimo savo galia, ypač nuo vienašalių tipinių sutarčių ir nuo esminių teisių nesąžiningo neištraukimo į sutartis“; kadangi vartotojo apsauga būtų veiksmingesnė priėmus vienodas teisės normas nesąžiningų sąlygų atžvilgiu; kadangi tos normos turėtų būti taikomos visoms pardavėjų ar tiekėjų su vartotojais sudaromoms sutartims; kadangi todėl, *inter alia*, darbo sutartys, sutartys susijusios su teisėmis į paveldėjimą, sutartys susijusios su teisėmis pagal šeimos teisę ir bendrovių inkorporavimo ar organizavimo sutartys arba ūkinių bendrijų sutartys neturi būti ištrauktos į šią direktyvą; kadangi ir žodžiu, ir raštu sudaromos sutartys turi vienodai apsaugoti vartotoją, nepriklausomai nuo to, ar raštu sudaromų sutarčių atveju jų sąlygos išdėstomos viename ar keliuose dokumentuose; tačiau kadangi nacionaliniai įstatymai, kokie jie yra dabar, leidžia numatyti tik dalinį jų suderinimą; kadangi, visų pirma, ši direktyva apima tik tas sutarčių sąlygas, dėl kurių nebuvo atskirai derėtasi; kadangi valstybės narės turi turėti galimybę, deramai atsižvelgiant į Sutartį, vartotojams suteikti didesnę apsaugą nacionalinėmis nuostatomis, kurios yra griežtesnės už šios direktyvos nuostatas; <...> kadangi sutartys turi būti rašomos aiškia, suprantama kalba, ir vartotojui faktiškai turi būti suteikiama galimybė išnagrinėti visas sąlygas, o kilus abejonėms, turi būti interpretuojama vartotojo naudai <...>“), ir galiausiai,

Direktyvos 93/2013 EB 4 straipsnio 2 dalį ir 5 straipsnį,

draudžiama norminio pobūdžio nacionalinių teismų praktika, pagal kurią (a ir (arba) b)

- a) vartotojo kontrahentui kaip sutarties galiojimo sąlyga nenustatoma pareiga leisti vartotojui prieš sudarant sutartį susipažinti su aiškiai ir suprantamai surašytomis sutarties sąlygomis, kurios sudaro pagrindinį šios sutarties dalyką, įskaitant valiutos kursą, taikytiną išmokant užsienio valiuta išreikštos paskolos lėšas, tam, kad būtų išvengta sutarties negaliojimo;
- b) vartotojo kontrahentui leidžiama aiškiai ir suprantamai surašytas sutarties sąlygas, kurios sudaro pagrindinį sutarties dalyką, įskaitant valiutos kursą, taikytiną išmokant užsienio valiuta išreikštos paskolos lėšas, pateikti (pavyzdžiui, atskirame dokumente) tik tada, kai vartotojas jau neatšaukiamai įsipareigojo vykdyti sutartį, ir tai nelaikoma sutarties negaliojimo pagrindu?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2017 m. vasario 14 d. Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Gmalieva s.r.o. ir kt./Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Byla C-79/17)

(2017/C 178/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Atsakovė: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Prejudiciniai klausimai

1. Ar azartinių lošimų monopolį numatančios nacionalinės teisės normos turi būti laikomos atitinkančiomis, kaip tai suprantama pagal SESV 56 ir paskesnius straipsnius, jei žinoma, kad:
  - a) faktinės aplinkybės gali būti nustatytos ir įvertintos remiantis įrodymais, kuriuos pateikė valstybės institucijos ir privatūs asmenys, kurie yra procedūros šalys, taip pat remiantis visuotinai žinomais faktais (šiuo klausimu žr. bylą C-685/15) ir
  - b) kitų nacionalinių teismų sprendimai, kuriuos priimant nepatikrintas nuoseklumas, neturi privalomosios galios (šiuo klausimu žr. bylą C-589/16),o teismo procese, kuriame atsižvelgiama į šias atsargumo priemones ir daroma prielaida, kad jis atitinka EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnyje numatytą teisingo bylos nagrinėjimo principą, nustatytos tokios bylai svarbios aplinkybės:

- priklausomybė nuo azartinių lošimų nėra socialinė problema, kuriai išspręsti valstybė turi imtis tam tikrų veiksmų,
- draudžiami azartiniai lošimai nėra nusikalstama veika; (net ir dažnai lošiant) policija už juos baudžia kaip už administracinį nusižengimą,